

Zadeva C-353/24

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

15. maj 2024

Predložitveno sodišče:

Administratīvā rajona tiesa (upravno sodišče prve stopnje, Latvija)

Datum predložitvene odločbe:

13. maj 2024

Tožeči stranki:

SIA EUROPARK LATVIA

SKIDATA GmbH

Tožena stranka:

Valsts ieņēmumu dienests (davčna uprava)

Tretji stranki:

SIA 19 points

SIA Ernst & Young Baltic

Administratīvā rajona tiesa

Rīgas tiesu nams

(upravno sodišče prve stopnje s sedežem v Rigi)

SKLEP

V Rigi, 13. maja 2024

[...] (ni prevedeno) [sestava sodišča],

je ob prisotnosti predstavnikov tožeče stranke SIA EUROPARK LATVIA in predstavnika tožeče stranke [...] (ni prevedeno) SKIDATA GmbH ter

predstavnikov institucije, ki deluje v imenu Republike Latvije, Valsts ieņēmumu dienests (davčna uprava), predstavnika tretje osebe SIA 19 points in predstavnikov organa za ugotavljanje skladnosti SIA Ernst & Young Baltic

na javni obravnavi preučilo upravni spor, ki sta ga začeli družbi SIA EUROPARK LATVIA in družba SKIDATA GmbH s sedežem v Avstriji z vložitvijo tožb, s katerima predlagata odpravo odločbe davčne uprave z dne 2. septembra 2022.

Predmet in upoštevna dejstva spora o glavni stvari

- 1 Tožeča stranka SIA EUROPARK LATVIA je gospodarska družba, registrirana v Latviji, ki zagotavlja storitve parkiranja in garažiranja.

Tožeča stranka SKIDATA GmbH je gospodarska družba, registrirana v Avstriji, ki v navedeni državi proizvaja naprave za avtomatsko plačevanje in jih (prek hčerinskih družb ali drugih distributerjev) uvaža v 25 držav članic Evropske unije, vključno z Latvijo.

Tožeča stranka, družba SIA EUROPARK LATVIA, je 30. junija in 27. novembra 2015 od distributerja druge tožeče stranke, družbe SKIDATA GmbH, kupila naprave za avtomatsko plačevanje, ki jih proizvaja družba SKIDATA GmbH, katerih cena je vključevala tudi stroške namestitve in vodenja projekta. V obdobju od 8. oktobra 2015 do 30. decembra 2015 je bilo osem pridobljenih naprav SKIDATA PARKING.LOGIC (v nadaljevanju: komercialni avtomati) vpisanih v enotno zbirko podatkov (register) davčne uprave kot komercialni avtomati.

- 2 SIA Ernst & Young Baltic (v nadaljevanju: organ za ugotavljanje skladnosti) je kot organ za ugotavljanje skladnosti registrskih blagajn, hibridnih registrskih blagajn, blagajniških sistemov, specializiranih naprav in opreme – pri čemer to ugotavljanje pomeni preizkušanje registrskih blagajn, hibridnih registrskih blagajn, blagajniških sistemov, specializiranih naprav in opreme, njihovih sprememb in različic programske opreme, da se zagotovi izpolnjevanje tehničnih zahtev, ki veljajo za elektronske naprave in opremo za evidentiranje davkov in drugih plačil –, z dopisom z dne 16. maja 2022 obvestil davčno upravo, da v zvezi z blagajniškim sistemom SKIDATA PARKING.LOGIC V29.00 ne bo izdal izjave o skladnosti tega sistema s tehničnimi zahtevami, ki se uporabljajo za elektronske naprave in opremo za evidentiranje davkov in drugih plačil (v nadaljevanju: izjava o skladnosti), ker izvajalec storitev vzdrževanja komercialnih avtomatov – to je gospodarski subjekt, ki se pred začetkom delovanja vpiše v enotno zbirko podatkov (register) davčne uprave –, imenovan SIA 19 points, ni predložil podatkov, določenih v odstavku 121.⁴, točka 4, Ministru kabineta 2014. gada 11. februāra noteikumi Nr. 96 (uredba sveta ministrov št. 96 z dne 11. februarja 2014; v nadaljevanju: uredba o uporabi), in sicer izvorne in izvršljive kode registrirane programske opreme komercialnih avtomatov.

- 3 Komercialni avtomati so bili z odločbo davčne uprave z dne 2. septembra 2022, ki je končna odločba v upravnem postopku pred tem organom, izključeni iz enotne zbirke podatkov (registra) te uprave, ker ni bilo opravljeno ugotavljanje

skladnosti, na podlagi katerega bi bila izdana izjava o skladnosti, ki bi potrjevala izpolnjevanje tehničnih zahtev za elektronske naprave in opremo za evidentiranje davkov in drugih plačil.

V odločbi je bilo med drugim navedeno, da se zahteva iz odstavka 121.⁴, točka 4, uredbe o uporabi ne bi smela šteti za tehnično zahtevo in da je ni bilo treba sporočiti Evropski komisiji v skladu z Direktivo (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (v nadaljevanju: Direktiva 2015/1535). V skladu s to odločbo so tehnične zahteve, ki se uporabljajo za elektronske naprave in opremo, določene v Ministru kabineta 2014. gada 11. februāra noteikumi Nr. 95 „Noteikumi par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskajām prasībām“ (uredba sveta ministrov št. 95 z dne 11. februarja 2014 o tehničnih zahtevah, ki veljajo za elektronske naprave in opremo za evidentiranje davkov in drugih plačil), o kateri so bile uradno obveščene Evropska komisija in države članice.

- 4 Tožeči stranki SIA EUROPARK LATVIA in v Avstriji registrirana družba SKIDATA GmbH sta pri Administratīvā rajona tiesa (upravno sodišče prve stopnje) vložili tožbi za odpravo te odločbe davčne uprave.

V tožbah med drugim trdita, da v času registracije teh komercialnih avtomatov zakonodaja ni določala, da morajo davčni zavezanci, ki uporabljajo naprave, vključno s komercialnimi avtomati, predložiti izvorno in izvršljivo kodo registrirane programske opreme ali davčnega pomnilniškega modula. Ta obveznost naj bi bila določena pozneje z uredbo o uporabi. Po mnenju tožečih strank je to tehnična zahteva, ki bi jo bilo treba v skladu [...] (ni prevedeno) z Direktivo [...] (ni prevedeno) 2015/1535 sporočiti Evropski komisiji [...] (ni prevedeno). Menita, da ker zadevna zahteva ni bila sporočena, zadevna določba ni bila sprejeta v skladu z ustreznim postopkom in se ne uporablja.

Tožeči stranki poudarjata, da v okviru transakcij za pridobitev pravic do uporabe programske opreme uporabnik komercialnih avtomatov običajno pridobi dostop (pravico do uporabe) do izvršljive kode, saj je ta potrebna za izvajanje funkcij programske opreme na računalniku, ne pridobi pa pravice do spreminjanja ali razširjanja izvorne kode. Izvorna koda naj bi bila za družbo SKIDATA GmbH kot proizvajalko komercialnih avtomatov njena poslovna skrivnost, družba SIA EUROPARK LATVIA kot uporabnica komercialnih avtomatov pa ne more zakonito in samostojno pridobiti izvorne kode registrirane programske opreme in je razširjati (predložiti), razen če proizvajalec komercialnih avtomatov v to privoli.

Da bi organu za ugotavljanje skladnosti predložil izvorno kodo registrirane programske opreme komercialnega avtomata, mora proizvajalec tega avtomata izvorno kodo zagotoviti izvajalcu storitev vzdrževanja teh avtomatov, ta pa jo predloži organu za ugotavljanje skladnosti, ki jo shrani, da bi izvajalec storitev

vzdrževanja izvorno kodo registrirane programske opreme v 24 urah posredoval davčni upravi, če se to zahteva v skladu s členom 129.⁴, točka 6, uredbe o uporabi.

Po mnenju tožečih strank to nesorazmerno omejuje pravice intelektualne lastnine (uporabo teh pravic) in pravice do poslovne skrivnosti glede izvorne kode programske opreme komercialnih avtomatov, katerih imetnik je proizvajalec teh avtomatov.

Pravni okvir

Pravo Unije

5 Pogodba o delovanju Evropske unije

„Člen 34 Med državami članicami so prepovedane količinske omejitve pri uvozu in vsi ukrepi z enakim učinkom.

Člen 35 Količinske omejitve pri izvozu in vsi ukrepi z enakim učinkom so med državami članicami prepovedani.

Člen 36 Določbe členov 34 in 35 ne izključujejo prepovedi ali omejitev pri uvozu, izvozu ali blagu v tranzitu, če so utemeljene z javno moralo, javnim redom ali javno varnostjo, varovanjem zdravja in življenja ljudi, živali ali rastlin, varstvom nacionalnih bogastev z umetniško, zgodovinsko ali arheološko vrednostjo ali z varstvom industrijske in poslovne lastnine. Vendar te prepovedi ali omejitve ne smejo biti sredstvo za samovoljno diskriminacijo ali prikrito omejevanje trgovine med državami članicami.“

6 Direktiva 98/34/EGS Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov (ter Direktiva 98/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. julija 1998 o spremembi Direktive 98/34/ES o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov) (v nadaljevanju: Direktiva 98/34).

Člen 1, točka 1: „proizvod“ je kateri koli industrijsko izdelan proizvod in kateri koli kmetijski proizvod, vključno z ribjimi proizvodi;

Člen 1, točka 3: „tehnična specifikacija“ je v dokumentu vsebovana specifikacija, ki določa zahtevane lastnosti proizvoda, kakor so stopnja kakovosti, zmogljivost, varnost ali mere, vključno z zahtevami v zvezi s proizvodom glede imena, pod katerim se prodaja, izrazoslovjem, simboli, preskušanjem in preskusnimi postopki, embalažo, označevanjem ali etiketiranjem in postopki za ugotavljanje skladnosti.

Člen 1, točka 4: „druge zahteve“ je zahteva za proizvode, ki ni tehnična specifikacija in ki se nanaša na proizvod zaradi varovanja zlasti potrošnikov ali okolja ter vpliva na njegov življenjski cikel, potem ko je bil dan v promet, kakor

so pogoji uporabe, predelave, vnovične uporabe ali odlaganja, kadar lahko taki pogoji znatno vplivajo na sestavo ali značilnost proizvoda ali na njegovo trženje;

Člen 1, točka 11: „tehnični predpis“ tehnične specifikacije in druge zahteve ali predpisi o storitvah, skupaj z ustreznimi upravnimi določbami, katerih upoštevanje je formalno in dejansko obvezno pri trženju, zagotavljanju storitve, ustanovitvi dobavitelja storitve ali uporabi v državi članici ali njenem večjem delu, pa tudi zakoni in drugi predpisi držav članic, razen tistih, ki so določeni v členu 10 in prepovedujejo proizvodnjo, uvoz, trženje ali uporabo izdelka ali ki prepovedujejo opravljanje ali uporabo storitve ali ustanovitev dobavitelja storitve.

Člen 7: Države članice sporočijo Komisiji vse zahteve, ki so jih v skladu s členom 8(1) posredovale institucijam za standardizacijo, za pripravo tehničnih specifikacij ali standarda za določen proizvod z namenom uzakonitve tehničnega predpisa za takšne proizvode kot osnutka tehničnega predpisa in pojasnijo razloge za njihovo uzakonitev.

Člen 8, točka 1: Države članice v skladu s členom 10 takoj sporočijo Komisiji vsak osnutek tehničnega predpisa, razen kadar gre le za prenos celotnega besedila mednarodnega ali evropskega standarda, ko zadostujejo podatki v zvezi z ustreznim standardom. Komisiji navedejo tudi razloge, na podlagi katerih je uzakonitev takega tehničnega predpisa potrebna, če ti niso že jasno razvidni v osnutku.

7 Direktiva 2015/1535 o nadomestitvi in razveljavitvi Direktive 98/34:

Člen 1(1)(c): „tehnična specifikacija“ pomeni specifikacijo, ki jo vsebuje dokument, ki določa zahtevane značilnosti proizvoda, kot so stopnja kakovosti, zmogljivost, varnost ali mere, vključno z zahtevami, ki se uporabljajo za proizvod glede imena, pod katerim se prodaja, izrazoslovjem, simboli, preskušanjem in preskusnimi metodami, embalažo, označevanjem ali etiketiranjem in postopki za ugotavljanje skladnosti.

Člen 1(1)(f): „tehnični predpis“ pomeni tehnične specifikacije in druge zahteve ali pravila o storitvah, vključno z relevantnimi upravnimi določbami, katerih upoštevanje je pravno ali dejansko obvezno pri trženju, opravljanju storitve, ustanovitvi izvajalca storitve ali uporabi v državi članici ali njenem večjem delu, kot tudi zakoni, predpisi ali upravni določbami držav članic, razen tistih, ki so določeni v členu 7 in prepovedujejo izdelavo, uvoz, trženje ali uporabo proizvoda ali ki prepovedujejo opravljanje ali uporabo storitve ali ustanovitev dobavitelja storitve.

Člen 1(1)(g): „osnutek tehničnega predpisa“ pomeni besedilo tehnične specifikacije ali druge zahteve ali pravila o storitvah, vključno z upravnimi določbami, ki je sestavljen z namenom sprejetja v obliki tehničnega predpisa, pri čemer je besedilo v pripravljalni fazi, v kateri se še vedno lahko bistveno spremeni.

Člen 5(1) [...] (ni prevedeno): Države članice ob upoštevanju člena 7 takoj sporočijo Komisiji vsak osnutek tehničnega predpisa, razen kadar gre le za prenos celotnega besedila mednarodnega ali evropskega standarda, ko zadostujejo informacije glede ustreznega standarda. Komisiji navedejo tudi razloge, na podlagi katerih je sprejetje takšnega tehničnega predpisa potrebno, če ti razlogi niso že jasno razvidni v osnutku.

Latvijsko pravo

- 8 Likums „Par nodokļiem un nodevām“ (zakon o davkih in dajatvah, v nadaljevanju: zakon):

Člen 28.¹(4.¹): Davkoplačevalci lahko uporabljajo elektronske naprave in opremo, ki izpolnjujejo tehnične zahteve za elektronske naprave in opremo za evidentiranje davkov in drugih plačil ter v zvezi s katerimi je bilo opravljeno ugotavljanje skladnosti. Vzdrževanje elektronskih naprav in opreme lahko izvaja ponudnik storitev vzdrževanja, v zvezi s katerim je bilo opravljeno ugotavljanje skladnosti v skladu s predpisi.

- 9 Uredba o uporabi:

Odstavek 121.⁴, točka 4: Izvajalec storitev vzdrževanja mora za namen ugotavljanja skladnosti modelov registrskih blagajn, hibridnih registrskih blagajn, blagajniških sistemov, specializiranih naprav in opreme, njihovih sprememb in različic programske opreme organu predložiti tehnično dokumentacijo v jeziku proizvajalca, ki ji je priložen notarsko overjen prevod v nacionalni jezik. Tehnična dokumentacija vključuje: izvorno kodo (računalniška navodila, ki jih je napisal programer, berljiva za človeka) in izvršljivo kodo (skupek simbolov, ki jih razume računalnik, za izvedbo programa, ki ga je sestavil programer) registrirane programske opreme in davčnega pomnilniškega modula.

Odstavek 121.⁵: Organ za ugotavljanje skladnosti v šestih mesecih po prejemu dokumentov iz odstavka 121.⁴ te uredbe izvajalcu vzdrževalnih storitev izda izjavo o skladnosti modela registrske blagajne, hibridne registrske blagajne, blagajniškega sistema, specializirane naprave ali opreme, njene spremembe ali različice s tehničnimi zahtevami, ki veljajo za elektronske naprave in opremo za evidentiranje davkov in drugih plačil, [...] ali ga obvesti o zavrnitvi izdaje te izjave o skladnosti; te informacije pošlje tudi davčni upravi.

Odstavek 129.⁴, točka 6: Po vpisu modela ali spremembe registrske blagajne, hibridne registrske blagajne, blagajniškega sistema, specializirane naprave ali opreme, ki jo vzdržuje izvajalec storitev vzdrževanja, v enotno zbirko podatkov (register) davčne uprave mora ta izvajalec storitev, ki je lahko proizvajalec opreme ali naprave ali njegov pooblaščen zastopnik, davčni upravi na zahtevo v 24 urah predložiti izvorno kodo registrirane programske opreme.

Odstavek 129.¹⁷, točka 1, pododstavek 1.2.2: Davčna uprava iz enotne zbirke podatkov (registra) izključi: registrske blagajne, hibridne registrske blagajne,

blagajniške sisteme, specializirane naprave in opremo, ki so registrirani na ime uporabnika: [če] pogoji iz regulativnega predpisa glede tehničnih zahtev za elektronske naprave in opremo za evidentiranje davkov in drugih plačil niso izpolnjeni. Državna davčna uprava uporabnika obvesti o izključitvi iz enotne zbirke podatkov (registra) v 15 delovnih dneh.

Razlogi, iz katerih predložitevno sodišče dvomi o razlagi in uporabi prava Unije

I

Vključitev zahteve po predložitvi izvorne kode registrirane programske opreme v pojem tehničnega predpisa

- 10 Tehnične zahteve, ki se uporabljajo za elektronske naprave in opremo za evidentiranje plačil, v okviru prava Evropske unije niso harmonizirane. V zvezi s prostim pretokom blaga v okviru neharmoniziranih sektorjev pa je treba upoštevati člene od 34 do 36 Pogodbe o delovanju Evropske unije, načelo vzajemnega priznavanja in Direktivo 2015/1535.¹
- 11 Preventivni ukrepi za zaščito prostega pretoka blaga na notranjem trgu Evropske unije so bili uvedeni z Direktivo 98/34/ES. V skladu s to direktivo morajo države članice Evropske unije osnutke tehničnih predpisov in z njimi povezane informacije sporočiti Evropski komisiji in drugim državam članicam Evropske unije v pregled.

V obrazložitvenih dokumentih Evropske komisije je navedeno, da se Direktiva 98/34 nanaša na preskuse in preskusne postopke, ki zajemajo tehnične in znanstvene metode, ki se uporabljajo za ocenjevanje lastnosti določenega proizvoda, ter na postopke ugotavljanja skladnosti, ki se uporabljajo za zagotavljanje skladnosti proizvoda s posebnimi zahtevami. Vključitev teh parametrov na področje uporabe Direktive je izredno pomembna, saj imajo lahko postopki preskušanja in ugotavljanja skladnosti pod nekaterimi pogoji negativne učinke na trgovino.²

Iz tega izhaja, da je eden od ciljev Direktive zagotoviti posebno varstvo prostega pretoka blaga s preventivnimi kontrolami, saj je prosti pretok eden od temeljev Evropske unije. Za doseg tega cilja je določena obveznost držav članic, da vsak

¹ *Free movement in harmonised and non-harmonised sectors*. Na voljo na: https://single-market-economy.ec.europa.eu/single-market/goods/free-movement-sectors_en.

² *European Commission, Directive 93/34/EC — An instrument of co-operation between institutions and enterprises to ensure the smooth functioning of the Internal Market — A guide to the procedure for the provision of information in the field of technical standards and regulations and of rules on Information Society services, Urad za publikacije Evropske unije, 2005, str. 18*. Na voljo na:

osnutek tehničnega predpisa sporočijo Komisiji (člen 8(1) Direktive 98/34). V skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije je v zvezi z obveznostjo držav članic, da sporočijo tehnične predpise, cilj Direktive 98/34 gospodarskim subjektom omogočiti, da bolje izkoristijo prednosti notranjega trga za zagotavljanjem redne objave osnutkov tehničnih predpisov držav članic in z omogočanjem, da zavzamejo stališče glede učinka teh predpisov. V okviru ciljev Direktive je pomembno, da so gospodarski subjekti države članice seznanjeni z osnutki tehničnih predpisov druge države članice in njihovo uporabo, da poznajo obseg obveznosti, ki bi jim lahko bile naložene, in da predvidijo sprejetje teh besedil, tako da, če je to potrebno, pravočasno prilagodijo svoje proizvode ali storitve.³

Kršitev obveznosti sporočanja se šteje za bistveno kršitev postopka, ki lahko privede do neuporabljenosti obravnavanih tehničnih predpisov in do tega, da morajo nacionalna sodišča zavrniti uporabo upoštevanih tehničnih predpisov za posameznike.⁴ Neuporabljenost, ki izhaja iz neizpolnitve obveznosti sporočanja, se ne nanaša na vse določbe zakona, ki ni bil sporočen, ampak samo na tehnične predpise, ki jih vsebuje.⁵

Dne 9. septembra 2015 je bila sprejeta Direktiva (EU) 2015/1535, s katero je bila razveljavljena Direktiva 98/34. Tako Direktiva 98/34 kot Direktiva 2015/1535 določata obveznost držav članic, da Komisijo uradno obvestijo o vseh osnutkih tehničnih predpisov.

- 12 Pojem „tehnični predpis“, kot je opredeljen v členu 1, točka 11, Direktive 98/34, zajema štiri kategorije ukrepov. Te kategorije so: 1. „predpis o storitvah“ v smislu člena 1, točka 5 navedene direktive; 2. „tehnična specifikacija“ iz člena 1, točka 3, navedene direktive; 3. „druge zahteve“ iz člena 1, točka 4, navedene direktive in 4. določbe, ki „prepovedujejo proizvodnjo, uvoz, trženje ali uporabo izdelka“, navedene v členu 1, točka 11, te direktive.⁶

³ Sodba Sodišča Evropske unije z dne 4. februarja 2016, Kazenski postopek proti Sebat Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, točki 82 in 83.

⁴ Sodbe Sodišča Evropske unije z dne 30. aprila 1996, CIA Security International SA in Signalson SA, Securitel SPRL, C-194/94, EU:C:1996:172, točka 54; z dne 8. septembra 2005, Lidl Italia Srl/Comune di Stradella, C-303/04, EU:C:2005:528, točka 23; z dne 25. aprila 2010, Kazenski postopek proti Larsu Sandströmu, C-433/05, EU:C:2010:184, točka 43; z dne 10. julija 2014, Lars Ivansson in drugi, C-307/13, EU:C:2014:2058, točka 48; z dne 27. oktobra 2016, James Elliott Construction Limited/Irish Asphalt Limited, C-613/14, EU:C:2016:821, točka 64.

⁵ Sodba Sodišča Evropske unije z dne 1. februarja 2017, Município de Palmela/Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) – Divisão de Gestão de Contraordenações, C-144/16, EU:C:2017:76, točka 37 in navedena sodna praksa.

⁶ Sodbe Sodišča Evropske unije z dne 4. februarja 2016, Kazenski postopek proti Sebat Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, točka 70; z dne 13. oktobra 2016, Naczelnik Urzedu Celnego I w Ł./G.M. in M. S., C-303/15, EU:C:2016:771, točka 18; z dne 10. julija 2014, Lars Ivansson in drugi, C-307/13, EU:C:2014:2058, točka 16; z dne 19. julija 2012, Fortuna sp. z o.o. in

Da bi ugotovili, ali je zahteva po predložitvi izvorne kode registrirane programske opreme, katere izpolnitev je predmet spora pred tem sodiščem, tehnični predpis, je treba preveriti, ali ta zahteva spada v eno od zgoraj navedenih kategorij.

- 13 Po mnenju tega sodišča v obravnavani zadevi ni dvoma, da so komercialni avtomati „proizvod“ v smislu člena 1, točka 1, Direktive, tako da obveznosti predložitve izvorne kode registrirane programske opreme ni mogoče šteti za „predpis o storitvah“ (naveden zgoraj) v smislu člena 1, točka 5, Direktive.
- 14 V skladu s členom 1, točka 3, Direktive 98/34 je „tehnična specifikacija“ v dokumentu vsebovana specifikacija, ki določa zahtevane lastnosti proizvoda, kakor so stopnja kakovosti, zmogljivost, varnost ali mere, vključno z zahtevami v zvezi s proizvodom glede imena, pod katerim se prodaja, izrazoslovjem, simboli, preskušanjem in preskusnimi postopki, embalažo, označevanjem ali etiketiranjem in postopki za ugotavljanje skladnosti. V skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije pojem „tehnična specifikacija“ pomeni, da se mora uvedeni ukrep uporabljati za proizvod ali njegovo embalažo, zahteve pa se morajo nanašati na zahtevane lastnosti proizvoda.⁷ Če je izpolnjevanje te zahteve *de iure* obvezno za namene trženja, jo je treba šteti za „tehnično specifikacijo“.⁸

Po mnenju tega sodišča zahteva po predložitvi izvorne kode registrirane programske opreme *prima facie* ne pomeni, da morajo lastnosti komercialnih avtomatov ustrezati določenim parametrom, niti ne določa lastnosti, ki jih morajo imeti komercialni avtomati. Vendar sodna praksa Sodišča Evropske unije ne daje nedvoumnega odgovora na vprašanje, ali je treba zahtevo po predložitvi izvorne kode registrirane programske opreme šteti za zahtevo glede lastnosti, ki se uporablja za komercialne avtomate (proizvode) v zvezi s postopki ugotavljanja skladnosti, saj te lastnosti (obstoj izvorne kode) nimajo vsi proizvodi. Zato bi se lahko zahteva, da je izvorna koda registrirane programske opreme komercialnih avtomatov na voljo (se predloži) organu za ugotavljanje skladnosti, štela za zahtevo „v zvezi z lastnostmi“, saj take zahteve ni mogoče naložiti za izdelke, za katere izvorna koda (kot lastnost) ne obstaja.

- 15 Kar zadeva pojem „druge zahteve“ v smislu člena 1, točka 4, Direktive 98/34, gre za „pogoje“, določene v pravnih predpisih, ki niso tehnična specifikacija ter ki se nanašajo na proizvod zaradi varovanja zlasti potrošnikov ali okolja in vplivajo na njegov življenjski cikel, potem ko je bil dan v promet, kakor so pogoji uporabe,

drugi/Dyrektor Izby Celnej w Gdyni, C-213/11, C-214/11 in C-217/11, [EU:C:2012:495](#), točka 27 in navedena sodna praksa.

⁷ Sodbe Sodišča Evropske unije z dne 8. marca 2001, Kazenski postopek proti Georgiusu van der Burgu, C-278/99, [EU:C:2001:143](#), točka 20; z dne 22. januarja 2002, Canal Satélite Digital SL/Administración General del Estado in Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS), C-390/99, [EU:C:2002:34](#), točka 45; z dne 21. aprila 2005, Kazenski postopek proti Larsu Eriku Staffanu Lindbergu, C-267/03, [EU:C:2005:246](#), točka 57.

⁸ Sodba Sodišča Evropske unije z dne 20. marca 1997, Bic Benelux SA/État belge, C-13/96, [EU:C:1997:173](#), točka 23.

predelave, vnovične uporabe ali odlaganja, kadar lahko taki pogoji znatno vplivajo na sestavo ali značilnost proizvoda ali na njegovo trženje.⁹

Uporaba zahteve iz odstavka 121.⁴, točka 4, uredbe o uporabi je potrebna in zahtevana za to, da organ za ugotavljanje skladnosti opravi ugotavljanje skladnosti komercialnih avtomatov. Če izvorna koda registrirane programske opreme komercialnih avtomatov ni predložena, organ za ugotavljanje skladnosti izda negativno mnenje o nadzoru skladnosti, davčna uprava pa avtomate izključi iz enotne zbirke podatkov (registra), tako da jih ni mogoče uporabljati za evidentiranje transakcij ali knjiženje gotovine ali drugih plačilnih sredstev (za denarni in davčni nadzor), kar v praksi pomeni omejitev njihove prodaje na latvijskem trgu, saj podjetja in organizacije, ki delujejo na latvijskem trgu in bi lahko uporabljali komercialne avtomate za te posebne namene, nimajo interesa za nakup avtomatov, ki niso v celoti uporabni za njihovo poslovno dejavnost. Iz tega izhaja, da lahko zahteva po predložitvi izvorne kode registrirane programske opreme v praksi vpliva na trženje (ali prodajo) komercialnih avtomatov.

Hkrati pa zahteva po predložitvi izvorne kode registrirane programske opreme ni namenjena zaščiti potrošnikov ali okolja, temveč izvajanju državnega nadzora nad izpolnjevanjem obveznosti evidentiranja davkov. Vendar bi bilo mogoče zahtevo po predložitvi izvorne kode registrirane programske opreme opredeliti bodisi kot „pogoj“, ki se nanaša na uporabo zadevnega proizvoda, bodisi kot nacionalni ukrep, ki spada v kategorijo tehničnih predpisov iz člena 1, točka 11, Direktive 98/34. Ali nacionalni ukrep spada v eno ali v drugo kategorijo tehničnih predpisov, je odvisno od obsega prepovedi, ki jo ta ukrep določa.¹⁰

Iz sodne prakse Sodišča izhaja, da tretja skupina tehničnih predpisov iz člena 1, točka 11, Direktive 98/34, ki se v bistvu nanaša na prepovedi uporabe, predpostavlja, da obseg zadevnih nacionalnih določb očitno presega omejitev nekaterih mogočih uporab zadevnega proizvoda in da te torej niso omejene le na prepoved njegove uporabe.¹¹ Tretjo kategorijo, ki prepoveduje proizvodnjo, uvoz, trženje ali uporabo izdelka, je treba obravnavati kot obliko tehničnega predpisa.¹²

V obravnavani zadevi zahteva po predložitvi izvorne kode registrirane programske opreme sicer ne vključuje prepovedi uporabe, vendar na davčno

⁹ Sodbi Sodišča Evropske unije z dne 19. julija 2012, *Fortuna sp. z o.o. in drugi/Dyrektor Izby Celnej w Gdyni*, C-213/11, C-214/11 in C-217/11, [EU:C:2012:495](#), točka 35 in navedena sodna praksa, ter z dne 21. aprila 2005, *Kazenski postopek proti Larsu Eriku Staffanu Lindbergu*, C-267/03, [EU:C:2005:246](#), točka 72.

¹⁰ Sodba Sodišča Evropske unije z dne 13. oktobra 2016, *Naczelnik Urzedu Celnego I w Ł./G.M. in M. S.*, C-303/15, [EU:C:2016:771](#), točka 20.

¹¹ Sodba Sodišča Evropske unije z dne 21. aprila 2005, *Kazenski postopek proti Larsu Eriku Staffanu Lindbergu*, C-267/03, [EU:C:2005:246](#), točka 76.

¹² *Prav tam*. Točka 54.

reguliranih področjih v povezavi s členom 28.¹(4.¹) zakona v praksi povzroči tako prepoved.

- 16 Glede na navedeno bi bilo mogoče zahtevo po predložitvi izvorne kode registrirane programske opreme komercialnih avtomatov opredeliti kot „tehnično specifikacijo“ ali „pogoj“ ali „prepoved“ v smislu Direktive 98/34. V sodni praksi Sodišča Evropske unije ni jasnega odgovora na vprašanje, ali taka zahteva ustreza pojmu „tehnični predpis“ in kateri kategoriji tehničnih predpisov ustreza.

Zato je treba Sodišču Evropske unije predložiti vprašanje, ali je treba člen 1, točka 11, Direktive 98/34 razlagati tako, da pravno pravilo, na podlagi katerega mora izvajalec storitev vzdrževanja organu za ugotavljanje skladnosti predložiti izvorno kodo registrirane programske opreme in davčnega pomnilniškega modula, spada pod pojem „tehnični predpisi“, katerih osnutke je treba v skladu s členom 8(1) te direktive sporočiti Komisiji.

II

Obravnavanje zahteve po predložitvi izvorne kode registrirane programske opreme kot ukrep z enakim učinkom kot količinska omejitev pri uvozu

- 17 Kot je navedeno zgoraj, latvijska zakonodaja proizvajalcu komercialnih avtomatov nalaga obveznost predložitve izvorne kode registrirane programske opreme komercialnih avtomatov, da se lahko opravi ugotavljanje skladnosti. V primeru nepredložitve izvorne kode organ za ugotavljanje skladnosti zavrne izdajo izjave o skladnosti, kar je posledično podlaga za odločitev davčne uprave, da se komercialni avtomati izključijo iz enotne zbirke podatkov (registra), ker ne izpolnjujejo tehničnih zahtev za elektronske naprave in opremo za evidentiranje davkov in drugih plačil. Neizpolnjevanje tehničnih zahtev, ki veljajo za elektronske naprave in opremo za evidentiranje davkov in drugih plačil, onemogoča uporabo komercialnih avtomatov za evidentiranje transakcij ali knjiženje gotovine ali drugih plačilnih sredstev in tako v praksi ovira distribucijo komercialnih avtomatov tožeče stranke SKIDATA GmbH na ozemlju Latvije.
- 18 Členi od 34 do 36 Pogodbe o delovanju Evropske unije zagotavljajo prosti pretok blaga, ki je eno od temeljnih načel Evropske unije.

Sodišče Evropske unije je razsodilo, da je treba vse trgovinske predpise držav članic, ki lahko neposredno ali posredno, dejansko ali potencialno ovirajo trgovino znotraj Skupnosti, šteti za ukrep z enakim učinkom kot količinske omejitve.¹³ Razlogovanje Sodišča je bilo pojasnjeno v sodbi Cassis de Dijon, v kateri je bilo določeno načelo, da mora biti vsak proizvod, ki je zakonito proizveden in se trži v

¹³ Sodbi Sodišča Evropske unije z dne 11. julija 1974, Procureur du Roi/Benoît in Gustave Dassonville, C-8/74, EU:C:1974:82, in z dne 15. novembra 2005, Komisija Evropskih skupnosti/Republika Avstrija, C-320/03, EU:C:2005 684, točke od 63 do 67.

državi članici v skladu z njenimi lojalnimi in tradicionalnimi pravili ter postopki proizvodnje v tej državi, dovoljeno dati na trg v kateri koli drugi državi članici.¹⁴

Tudi če cilj ukrepa ni urejanje blagovne menjave med državami članicami, je odločilen njegov dejanski ali potencialni učinek na trgovino znotraj Skupnosti. V skladu s tem merilom pomenijo ovire za prosti pretok blaga, ki ob neobstoju harmonizacije zakonodaj izhajajo iz uporabe pravil, ki določajo pogoje, ki jih mora izpolniti blago iz drugih držav članic, v katerih je to blago zakonito proizvedeno in trženo (na primer oznaka, oblika, velikost, teža, sestava, predstavitev, etiketiranje, pakiranje), ukrepe z enakim učinkom, čeprav se ta pravila uporabljajo brez razlikovanja za vse proizvode, razen če je njihova uporaba upravičena z javnim interesom, ki prevlada nad prostim pretokom blaga.¹⁵

Sodišče je v svoji sodni praksi kot ukrepe z enakim učinkom, prepovedane s členom 34 Pogodbe o delovanju Evropske unije, opredelilo tudi nacionalne določbe, ki za izdelek, ki se zakonito proizvaja in trži v drugi državi članici, predvidevajo dodatne kontrole, brez poseganja v izjeme, ki jih določa ali dopušča pravo Skupnosti.¹⁶

Vendar je področje uporabe člena 34 Pogodbe o delovanju Evropske unije omejeno s sodbo Sodišča Evropske unije Keck, v kateri je navedeno, da se navedeni člen ne nanaša na nekatere trgovinske določbe, če niso diskriminatorne, to je pod pogojem, da se te določbe uporabljajo za vse zadevne gospodarske subjekte, ki opravljajo dejavnost na nacionalnem ozemlju, in če na enak način, pravno in dejansko, vplivajo na trženje nacionalnih izdelkov in izdelkov iz drugih držav članic.¹⁷ Če so namreč ti pogoji izpolnjeni, uporaba takšnih predpisov za prodajo izdelkov iz druge države članice, ki izpolnjujejo zahteve, ki jih je določila ta država, ni taka, da bi preprečevala njihov dostop na trg ali da bi ovirala njihov dostop bolj kot ovira dostop domačih izdelkov.¹⁸ Hkrati se ukrepi, ki vplivajo na

¹⁴ Sodba Sodišča Evropske unije z dne 20. februarja 1979, Rewe-Zentral AG/Bundesmonopolverwaltung für Branntwein, C-120/78, EU:C:1979:42.

¹⁵ Sodbe Sodišča Evropske unije z dne 20. februarja 1979, Rewe-Zentral AG/Bundesmonopolverwaltung für Branntwein, C-120/78, EU:C:1979:42, točke 6, 14 in 15; z dne 26. junija 1997, Vereinigte Familiapress Zeitungsverlags- und vertriebs GmbH/Heinrich Bauer Verlag, C-368/95, EU:C:1997:325, točka 8, in z dne 11. decembra 2003, Deutscher Apothekerverband eV v 0800 DocMorris NV y Jacques Waterval, C-322/01, EU:C:2003:664, točka 67.

¹⁶ Sodbi Sodišča Evropske unije z dne 22. januarja 2002, Canal Satélite Digital SL/Administración General del Estado in Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS), C-390/99, EU:C:2002:34, točki 36 in 37, ter z dne 8. maja 2003, ATRAL SA/État belge, C-14/02, EU:C:2003:265, točka 65.

¹⁷ Sodba Sodišča Evropske unije z dne 24. novembra 1993, Keck in Mithouard, C-267/91 in C-268/91, EU:C:1993:905, točke 16 in 17.

¹⁸ Sodba Sodišča Evropske unije z dne 24. novembra 1993, Keck in Mithouard (glej navedeno sodbo Keck in Mithouard, točka 17).

dostop izdelkov do trga, čeprav v manjši meri, ne štejejo za trgovinske določbe.¹⁹ Taki ukrepi ne spadajo na področje uporabe pravila iz sodbe Keck in so zato samodejno nedopustni.²⁰

V členu 36 Pogodbe o delovanju Evropske unije je poudarjeno tudi, da morajo ukrepi neposredno vplivati na varovane javne interese in ne smejo biti strožji, kot je nujno potrebno (načelo sorazmernosti). Poleg tega je Sodišče Evropske unije v zadevi Cassis de Dijon priznalo, da lahko države članice na podlagi obveznih zahtev (ki se med drugim nanašajo na učinkovitost davčnega nadzora, varovanje javnega zdravja, poštenost poslovnih transakcij in varstvo potrošnikov) določijo izjeme, za katere se prepoved ukrepov z enakim učinkom ne uporablja.

Navedene sodbe Sodišča Evropske unije tvorijo okvir načela vzajemnega priznavanja.

- 19 Zahteva po predložitvi izvorne kode registrirane programske opreme komercialnih avtomatov velja za vse komercialne avtomate (uvožene ali lokalno proizvedene), tako da ta zahteva ni diskriminatorna.²¹ Z zahtevo po predložitvi izvorne kode registrirane programske opreme – kode, ki je kot taka vključena v programsko opremo komercialnih avtomatov – prodaja komercialnih avtomatov na ozemlju Latvije tudi ni prepovedana, temveč je določeno le, da je treba na davčno reguliranih področjih v zvezi s tem opraviti postopek ugotavljanja skladnosti, v okviru katerega je treba predložiti izvorno kodo registrirane programske opreme komercialnih avtomatov, in da je treba ta postopek opraviti ne glede na to, ali je bil že izveden v državi proizvajalki komercialnih avtomatov (v spisu ni podatkov o tem, ali je taka zahteva predpisana v Avstriji ali v drugih državah Evropske unije, v katerih tožeča stranka SKIDATA GmbH distribuira komercialne avtomate). Kot ugotavlja latvijsko združenje upravljavcev parkirišč in garaž, ki je ocenilo razpoložljive „certificirane“ komercialne avtomate, na latvijskem trgu trenutno ni na voljo nobena od naprednih tehničnih rešitev za upravljanje parkirišč, ki jih proizvajajo svetovno znani proizvajalci, kar je v praksi mogoče pripisati okoliščini, da ti proizvajalci komercialnih avtomatov ne želijo razkriti izvorne kode registrirane programske opreme, ki je element, zaščiten s pravicami intelektualne lastnine proizvajalca komercialnih avtomatov – patenti (nekateri komponente programske opreme so zaščiteni s patenti) in avtorskimi pravicami – ter pravicami do poslovne skrivnosti. Če je izvorna koda registrirane programske opreme komercialnih avtomatov na voljo tretjim osebam, obstaja tveganje, da bi

¹⁹ Sodbi Sodišča Evropske unije z dne 9. julija 1997, Konsumentombudsmannen (KO)/De Agostini (Svenska) Förlag in TV-Shop i Sverige AB, od C-34/95 do C-36/95, EU:C:1997:344, točka 43, in z dne 10. februarja 2009, Komisija Evropskih skupnosti/Italijanska republika, C-110/05, EU:C:2009:66, točka 58.

²⁰ Sodba Sodišča Evropske unije z dne 26. aprila 2012, Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)/Administración del Estado, C-456/10, EU:C:2012:241, točke od 38 do 42.

²¹ Sodba Sodišča Evropske unije z dne 16. marca 1977, Komisija Evropskih skupnosti/Francoska republika, C-68/76, EU:C:1977:48, točka 14.

se lahko uporabila za druge namene, kot je ustvarjanje konkurenčnih proizvodov ali sprememba programske opreme; vendar latvijski pravni red ne obravnava vprašanj v zvezi z nadaljnjimi ukrepi glede predložene izvorne kode (vključno s preskusi in hrambo) v institucijah, vključenih v nadzor skladnosti (izvajalec storitev vzdrževanja, organ za ugotavljanje skladnosti in po potrebi tudi davčna uprava), s katerimi bi se zagotovila varnost izvorne kode registrirane programske opreme. Zato je predložitvi izvorne kode registrirane programske opreme komercialnih avtomatov nasprotovala tudi tožeča stranka SKIDATA GmbH.

Po mnenju tega sodišča torej ta zakonodaja otežuje in podraži uvoz komercialnih avtomatov, tako da lahko zainteresirane gospodarske subjekte (vključno s tožečo stranko SKIDATA GmbH) odvrne od trženja teh komercialnih avtomatov v Latviji, če jih ni mogoče uporabljati za evidentiranje transakcij ali za knjiženje gotovine ali drugih plačilnih sredstev (na denarnem in davčnem področju). Zahteva po predložitvi izvorne kode registrirane programske opreme torej ni pogoj za trženje v smislu zgoraj navedene sodne prakse, ki izhaja iz sodb Keck in Mithouard, in se lahko šteje za ukrep z enakim učinkom kot količinska omejitev pri uvozu.

Sodišču Evropske unije je zato treba postaviti vprašanje, ali je treba člen 34 Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da se zahteva po predložitvi izvorne kode registrirane programske opreme organu za ugotavljanje skladnosti lahko šteje za ukrep z enakim učinkom kot količinska omejitev pri uvozu.

- 20 Če je treba zahtevo po predložitvi izvorne kode registrirane programske opreme obravnavati kot ukrep z enakim učinkom kot količinska omejitev pri uvozu, je treba preveriti, ali je tako zahtevo ob upoštevanju njenega omejevalnega učinka na trgovino med državami članicami mogoče upravičiti na podlagi enega od razlogov iz člena 36 Pogodbe o delovanju Evropske unije ali enega od prevladujočih razlogov v javnem interesu, ki jih priznava sodna praksa Sodišča Evropske unije, in, po potrebi, ali je taka omejitev primerna za doseg zastavljenega cilja in ne presega tistega, kar je nujno za njegovo doseg.²²

Sodišče Evropske unije je večkrat priznalo, da lahko učinkovitost davčnega nadzora upraviči tako ureditev, ki omejuje temeljne svoboščine (vključno s prostim pretokom blaga).²³ Kot je razvidno iz pripravljanih dokumentov za uredbo o uporabi, je cilj te uredbe zagotoviti plačilo davkov s tem, da se prepreči poseganje v programsko opremo ali zasnovo blagajniških naprav.²⁴ Iz tega to

²² Sodbi Sodišča Evropske unije z dne 19. junija 2003, Komisija Evropskih skupnosti/Italijanska republika, C-420/01, EU:C:2003:363, točka 29, in z dne 5. februarja 2004, Komisija Evropskih skupnosti/Italijanska republika, C-270/02, EU:C:2004:78, točka 21.

²³ Sodbe Sodišča Evropske unije z dne 28. januarja 1992, Hanns-Martin Bachmann/État belge, C-204/90, EU:C:1992:35, točka 18; z dne 15. junija 1997, Futura Participations SA in Singer/Administration des contributions, C-250/95, EU:C:1997:239, točka 31, in z dne 28. oktobra 1999, Skatteministeriet/Bent Vestergaard, C-55/98, EU:C:1999:533, točka 23.

²⁴ Ministru kabineta noteikumu projekta „Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība“ sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojums (anotācija) (prvo

sodišče sklepa, da ima zahteva po predložitvi izvorne kode registrirane programske opreme legitimen namen, in sicer zagotoviti davčni nadzor in s tem povezana inšpekcijska pooblastila, da se prepreči morebitno neevidentiranje plačil ali naplačilo davkov. Poleg tega se zdi zahteva primerna za doseg tega cilja.

Vendar se postavlja vprašanje, ali je zahteva po predložitvi izvorne kode registrirane programske opreme nujna za doseg zastavljenega cilja. Davčna uprava je pojasnila, da prav predložitev izvorne in izvršljive kode zagotavlja prejem popolnih informacij, saj obstaja možnost, da se v izvorno kodo vključijo funkcionalnosti skrite izvorne kode (v obliki podkomponente v izvršljivi kodi, kar lahko povzroči izbris podatkov), kar se izvede z različnimi metodami in tehnikami. Hkrati se dvomi o nujnosti pojavljajo zaradi dejstva, da tožeča stranka v drugih državah članicah Evropske unije za namene izvajanja ustreznih preverjanj zagotavlja vmesnik za aplikacijsko programiranje (API) komercialnih avtomatov, ki predstavlja povezavo med programsko aplikacijo družbe SKIDATA GmbH in programsko opremo organov za ugotavljanje skladnosti, prek katere organ za ugotavljanje skladnosti pridobi vse potrebne podatke o plačilih. Kot je pojasnila tožeča stranka, se vsaka različica programske opreme komercialnega avtomata in njene nadgradnje preverijo tako samodejno kot ročno, vključno s preverjanjem celovitosti zbirke podatkov, sistem pa se tudi ciklično revidira v skladu s standardom PCI DSS (*Payment Card Industry Data Security Standard*), s čimer se zagotovi, da se v podatke programske opreme ne posega. Prav tako je treba opozoriti, da se je tožeča stranka SKIDATA GmbH strinjala, da bo za izvedbo ugotavljanja skladnosti komercialnih avtomatov predložila del izvorne kode, ki se nanaša na evidentiranje plačil in davkov, vendar organ za ugotavljanje skladnosti tega pristopa ni odobril in je zahteval celotno izvorno kodo programske opreme komercialnih avtomatov, kar v praksi pomeni bolj omejevalen ukrep za pravice tožeče stranke SKIDATA GmbH. V zvezi s tem je treba tudi poudariti, da v dokumentih iz spisa ni ničesar, kar bi vzbujalo pomisleke glede morebitne slabe vere tožečih strank ali izvajalca storitev vzdrževanja.

Zato je treba Sodišču Evropske unije predložiti vprašanje, ali je zahteva za predložitev izvorne kode registrirane programske opreme sorazmerna z vidika učinkovitosti davčnega nadzora.

Izrek

V skladu s členom 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije je [...] (ni prevedeno) Administratīvā rajona tiesa (upravno sodišče prve stopnje)

sklenilo:

Sodišču Evropske unije se v predhodno odločanje predložijo ta vprašanja:

poročilo o oceni učinka osnutka uredbe sveta ministrov o ureditvi uporabe elektronskih naprav in opreme za registracijo davkov in drugih plačil“ (pripravljalni dokumenti)). Na voljo na https://likumi.lv/wwraksti/ANOTACIJAS/TAP/2005/FMANOT_160913_KA_LIETOSAN.2850.DOC.

1. Ali je treba člen 1, točka 11, Direktive 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov razlagati tako, da pravno pravilo, na podlagi katerega mora izvajalec storitev vzdrževanja organu za ugotavljanje skladnosti predložiti izvorno kodo registrirane programske opreme, spada pod pojem „tehnični predpisi“, katerih osnutke je treba v skladu s členom 8(1) te direktive sporočiti Komisiji?

2. Ali je treba člen 34 Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da se zahteva po predložitvi izvorne kode registrirane programske opreme organu za ugotavljanje skladnosti lahko šteje za ukrep z enakim učinkom kot količinska omejitev pri uvozu?

3. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali se lahko šteje, da je ta ukrep z vidika učinkovitosti davčnega nadzora sorazmeren?

Postopek se prekine do sprejetja odločbe Sodišča Evropske unije.

Zoper ta sklep ni pritožbe.

[...] (ni prevedeno)

[podpis]